

**EGZAMIN MATURALNY
W ROKU SZKOLNYM 2018/2019**

**FORMUŁA OD 2015
(„NOWA MATURA”)**

**JĘZYK NIEMIECKI
POZIOM PODSTAWOWY**

**ZASADY OCENIANIA ROZWIĄZAŃ ZADAŃ
ARKUSZ MJN-P1**

MAJ 2019

Rozumienie ze sluchu

Zadanie 1.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	1.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	R
	1.2.		R
	1.3.		R
	1.4.		F
	1.5.		F

Zadanie 2.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	2.1.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	D
	2.2.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	E
	2.3.	2.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	A
	2.4.	2.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	B

Zadanie 3.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie proste, typowe wypowiedzi ustne, artykułowane wyraźnie, w standardowej odmianie języka [...].</i>	3.1.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	3.2.		A
	3.3.	2.5. Zdający określa kontekst wypowiedzi.	A
	3.4.		C
	3.5.	2.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	B
	3.6.		C

Rozumienie tekstów pisanych

Zadanie 4.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	4.1.	3.2. Zdający określa główną myśl poszczególnych części tekstu.	F
	4.2.		A
	4.3.		E
	4.4.		C

Zadanie 5.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	5.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	5.2.	3.4. Zdający określa intencje nadawcy/autora tekstu.	A
	5.3.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	A

Zadanie 6.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	6.1.	3.3. Zdający znajduje w tekście określone informacje.	C
	6.2.		D
	6.3.		D
	6.4.		A
	6.5.	3.1. Zdający określa główną myśl tekstu.	B

Zadanie 7.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
II. Rozumienie wypowiedzi. <i>Zdający rozumie [...] proste wypowiedzi pisemne [...].</i>	7.1.	3.6. Zdający rozpoznaje związki pomiędzy poszczególnymi częściami tekstu.	B
	7.2.		E
	7.3.		C

Znajomość środków językowych**Zadanie 8.**

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	8.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	A
	8.2.		C
	8.3.		B
	8.4.		B
	8.5.		A

Zadanie 9.

Wymagania ogólne	Zadanie	Wymagania szczegółowe	Poprawna odpowiedź
I. Znajomość środków językowych. <i>Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].</i>	9.1.	1. Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].	A
	9.2.		B
	9.3.		A
	9.4.		C
	9.5.		B

Schemat punktowania w zadaniach od 1. do 9.

1 p. – poprawna odpowiedź.

0 p. – odpowiedź niepoprawna albo brak odpowiedzi.

Wypowiedź pisemna

Zadanie 10.

Przyznano Ci nagrodę pieniężną w konkursie na najciekawszy artykuł prasowy w lokalnej gazecie. W e-mailu do kolegi z Niemiec:

- podaj tematykę swojego artykułu i uzasadnij jej wybór
- przedstaw okoliczności, w jakich poinformowano Cię o nagrodzie
- napisz, jak zareagowali Twoi rodzice na Twój sukces
- poinformuj, na co przeznaczysz otrzymane pieniądze.

Wymagania ogólne

I. *Znajomość środków językowych.*

Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].

III. *Tworzenie wypowiedzi.*

Zdający samodzielnie formułuje krótkie, proste, zrozumiałe wypowiedzi [...] pisemne.

IV. *Reagowanie na wypowiedzi.*

Zdający [...] reaguje w sposób zrozumiały, adekwatnie do sytuacji komunikacyjnej [...] pisemnie.

Wymagania szczegółowe

1. *Zdający posługuje się w miarę rozwiniętym zasobem środków językowych (leksykalnych, gramatycznych, ortograficznych) [...].*

5.3. *Zdający przedstawia fakty z przeszłości [...].*

5.5. *Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie [...].*

5.6. *Zdający przedstawia opinie innych osób.*

5.8. *Zdający opisuje intencje, [...] nadzieje i plany na przyszłość.*

7.2. *Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.*

7.7. *Zdający wyraża emocje (np. radość, niezadowolenie, zdziwienie).*

Każda wypowiedź jest oceniana przez egzaminatora w następujących kryteriach:

- treść
- spójność i logika wypowiedzi
- zakres środków językowych
- poprawność środków językowych.

Treść

W ocenie treści bierze się najpierw pod uwagę, do ilu podpunktów z polecenia zdający odniósł się w swojej wypowiedzi, a następnie, ile z tych podpunktów rozwinął w zadowalającym stopniu. Za wypowiedź przyznaje się od 0 do 4 punktów, zgodnie z poniższą tabelą.

Do ilu podpunktów zdający się odniósł?	Ile podpunktów rozwinął?				
	4	3	2	1	0
4	4 p.	4 p.	3 p.	2 p.	2 p.
3		3 p.	3 p.	2 p.	1 p.
2			2 p.	1 p.	1 p.
1				1 p.	0 p.
0					0 p.

Dla przykładu, za wypowiedź zdającego, który odniósł się do 2 podpunktów i oba rozwinął, przyznaje się 2 punkty.

Uwagi dodatkowe dotyczące oceniania treści

1. W ocenie treści egzaminator kieruje się:
 - a. nadrzędnymi ustaleniami dotyczącymi sposobu oceniania wypowiedzi podanymi w punktach 2–18 poniżej oraz przyjętymi w danej sesji egzaminacyjnej dla konkretnego zadania
 - b. w przypadku wątpliwości, rozważeniem następujących kwestii:
 - w jakim stopniu jako czytelnik czuje się poinformowany w zakresie kluczowego elementu danego podpunktu z polecenia?
 - w jaki sposób zdający realizuje dany podpunkt?, np. za pomocą ilu zdań i jakich?, za pomocą ilu czasowników/określników?, jak złożona jest wypowiedź?, jak wiele szczegółów przekazuje? itp.
2. Należy uznać, że zdający **nie odniósł się** do podpunktu polecenia, jeśli
 - a. nie realizuje tego podpunktu
 - b. realizuje go w sposób niekomunikatywny.
3. Należy uznać, że zdający **odniósł się** do danego podpunktu polecenia, jeśli
 - a. realizuje go w sposób komunikatywny, ale w minimalnym stopniu, np.
 - **napisz, jak zareagowali Twoi rodzice na Twój sukces**
Die Eltern haben mir gratuliert. (jedno odniesienie)
 - b. rozbudowuje minimalną realizację podpunktu o dodatkową, komunikatywną informację, np. *Die Eltern haben mir gratuliert und ein Handy geschenkt.* (dwa odniesienia)
4. Należy uznać, że zdający **rozwinął** dany podpunkt polecenia, jeśli odniósł się do niego w sposób bardziej szczegółowy, tzn. w realizacji podpunktu można wyodrębnić
 - a. przynajmniej trzy komunikatywne, minimalne odniesienia, np.
 - **napisz, jak zareagowali Twoi rodzice na Twój sukces**
Die Eltern waren mit meinem Erfolg zufrieden, haben mir gratuliert und ein Handy geschenkt.
 - b. jedno lub dwa bardziej rozbudowane, komunikatywne odniesienia, np.
 - **przedstaw okoliczności, w jakich poinformowano Cię o nagrodzie**
Die Information über den Preis habe ich gestern von der Redaktion der Zeitung bekommen, als ich gerade im Kino war. (informacja o czasie otrzymania nagrody rozbudowana o podanie miejsca, w którym znajdował się nagrodzony).
5. W przypadku podpunktów polecenia, które składają się z dwóch członów:
 - a. jeśli zdający w minimalnym stopniu nawiązał do jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - b. jeśli zdający nawiązał do obydwu członów w minimalnym stopniu, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - c. jeśli zdający rozbudował swoją wypowiedź tylko w zakresie jednego członu, a drugiego nie zrealizował, należy uznać, że odniósł się do danego podpunktu.
 - d. jeśli zdający odniósł się do obydwu członów i przynajmniej jeden z nich przedstawił w sposób bardziej szczegółowy, to należy uznać, że rozwinął wypowiedź.
6. Wyrażenia takie jak np. *sehr groß*, *riesig*, *riesengroß* są traktowane jako jedno odniesienie się do podpunktu polecenia.
7. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy wyrażen synonimicznych lub wzajemnie wykluczających się słów/wyrażeń, lub przy pomocy równorzędnych słów odnoszących się do jednego aspektu, jest traktowana jako jedno odniesienie, np.
 - **napisz, jak zareagowali Twoi rodzice na Twój sukces**
Die Eltern waren mit meinem Erfolg zufrieden und glücklich.

- **napisz, jak zareagowali Twoi rodzice na Twój sukces**
Die Eltern waren mit meinem Erfolg zufrieden und traurig.
8. Realizacja podpunktu polecenia przy pomocy co najmniej trzech słów/wyrażeń, odnoszących się do różnych aspektów, jest uznawana za podpunkt rozwinięty, np.
- **napisz, jak zareagowali Twoi rodzice na Twój sukces**
Die Eltern haben gelacht, geklatscht und sind gesprungen.
9. Zaimki oraz pospolite modyfikatory występujące przed przymiotnikiem lub przysłówkiem (np. *bardzo, dość, trochę*) nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia.
10. Nazwy własne nie są traktowane jako kolejne odniesienie do danego podpunktu polecenia, chyba że w wyraźny sposób wnoszą dodatkowe informacje.
11. Realizację poszczególnych podpunktów polecenia ocenia się w całej wypowiedzi; odniesienia do tego samego podpunktu polecenia mogą wystąpić w różnych częściach pracy.
12. Ten sam fragment tekstu nie może być traktowany jako realizacja dwóch różnych podpunktów polecenia.
- **przedstaw okoliczności, w jakich poinformowano Cię o nagrodzie**
 - **poinformuj, na co przeznaczysz otrzymane pieniądze**
Ich habe mir ein Traumauto angesehen, das ich haben möchte, und gerade dann habe ich die Information über den Preis bekommen.
13. Dopuszczalna jest sytuacja, w której zdający traktuje poszczególne podpunkty polecenia jak zadawane pytania i tworzy wypowiedź poprzez odpowiadanie na te pytania bez przywoływania wszystkich elementów z polecenia (= wprowadzenie oraz 4 podpunkty). Wypowiedź taka nosi cechy interakcji w formie pisemnej. Taka realizacja polecenia nie prowadzi do obniżenia punktacji za treść; może natomiast skutkować obniżeniem punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
To, że zdający nie musi przywoływać wszystkich elementów z polecenia nie oznacza, że może pominąć kluczowe elementy tego podpunktu, np. realizując podpunkt, w którym ma opisać reakcję rodziców na jego sukces, pisze: *Meine Eltern sind super.* – taka odpowiedź nie jest akceptowana.
14. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia w sposób niestandardowy, taki że budzi wątpliwości, wówczas wymagany jest w wypowiedzi element, który wskazuje, że ta informacja dotyczy danego podpunktu i jest logicznie uzasadniona.
15. Jeżeli zdający realizuje podpunkt polecenia, ale komunikacja jest znacznie zaburzona na skutek użycia niewłaściwej struktury leksykalnej i/lub gramatycznej, taka wypowiedź kwalifikowana jest na poziom niższy (podpunkt rozwinięty traktowany jest jako podpunkt, do którego zdający tylko odniósł się, a podpunkt, do którego zdający odniósł się, jako podpunkt nieujęty), np.
- **przedstaw okoliczności, w jakich poinformowano Cię o nagrodzie**
Ich räume gerade mein Zimmer auf, wenn ich die Information über den Preis bekomme. (podpunkt nieujęty w pracy; zdający realizując polecenie, używa czasu teraźniejszego, nie ma żadnej informacji, że opisywane wydarzenie miało miejsce w czasie przeszłym, wymaganym do realizacji tego podpunktu – „nie odniósł się”).
Ich räume gestern mein Zimmer auf, wenn ich die Information über den Preis bekomme. (Zdający realizując polecenie, używa czasu teraźniejszego, ale jest w pracy informacja, że opisywane wydarzenie miało miejsce w czasie przeszłym, wymaganym do realizacji tego podpunktu; zdający użył wyrazu *gestern*, który wskazuje na przeszłość. – „odniósł się”).

16. Dopuszcza się udzielenie przez zdającego wymijającej odpowiedzi, np. *Nie wiem, kiedy...* / *Nie wiem, co...* / *Nie wiem, dlaczego...*, jeżeli odpowiedź taka spełnia warunki polecenia. Nie akceptuje się odpowiedzi nienaturalnych w danej sytuacji komunikacyjnej.
- **napisz, jak zareagowali Twoi rodzice na Twój sukces**
Ich weiß nicht, wie meine Eltern reagiert haben. („nie odniósł się“)
17. Jeżeli zdający realizuje kluczowy fragment wypowiedzi w języku polskim, uznaje się realizację podpunktu polecenia za niekomunikatywną, np.
- **przedstaw tematykę swojego artykułu i uzasadnij jej wybór**
Ich habe über intelligenten Maschinen geschrieben. („nie odniósł się“).
18. Jeżeli zdający używa języka polskiego we fragmencie wypowiedzi, który nie jest kluczowy do realizacji polecenia, fragment w języku polskim nie jest brany pod uwagę w ocenie treści, np.
- **przedstaw tematykę swojego artykułu i uzasadnij jej wybór**
Ich habe mich für ein interessantes Thema entschieden und habe Androiden beschrieben. („odniósł się“).

Zadanie 10.

Przyznano Ci nagrodę pieniężną w konkursie na najciekawszy artykuł prasowy w lokalnej gazecie. W e-mailu do kolegi z Niemiec:

- **podaj tematykę swojego artykułu i uzasadnij jej wybór**
- **przedstaw okoliczności, w jakich poinformowano Cię o nagrodzie**
- **napisz, jak zareagowali Twoi rodzice na Twój sukces**
- **poinformuj, na co przeznaczysz otrzymane pieniądze.**

Hallo Paul,

stell dir vor, bei einem Schreibwettbewerb unserer Lokalzeitung habe ich viel Geld gewonnen. Ich habe den besten Artikel geschrieben.

- podaj tematykę swojego artykułu i uzasadnij jej wybór

5.5. Zdający wyraża i uzasadnia swoje opinie [...].

7.2. Zdający [...] przekazuje informacje i wyjaśnienia.

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do **co najmniej jednej** części polecenia, np.

- informuje o tematyce artykułu, np. *In meinem Artikel habe ich über den Umweltschutz in unserer Stadt geschrieben.* LUB
- uzasadnia swój wybór tematyki, np. *Meiner Meinung nach ist die Studienwahl sehr wichtig. / Ich interessiere mich fürs Reisen.*

Ten podpunkt polecenia **jest dwuczłonowy**. Aby odpowiedź zdającego mogła być uznana za rozwiniętą, wymagane jest odniesienie się do jego obydwu członów (do tematyki artykułu oraz uzasadnienia jej wyboru) i przedstawienie jednego z nich w sposób bardziej szczegółowy, np. *In meinem Artikel habe ich über den Umweltschutz geschrieben. Ich lebe in einer Großstadt und hier gibt es viele Umweltprobleme, die gelöst werden sollten.*

Realizując pierwszą część podpunktu polecenia, zdający może odnieść się do konkretnego tematu artykułu (słonie) lub do ogólnej tematyki (zwierzęta/zoologia), np. *Ich habe über Tiere in Afrika geschrieben.*

Nazwy firm, produktów itd. nie są traktowane jako odniesienie do tego podpunktu polecenia (patrz pkt 10.), np. *McDonald's, Samsung*. Takie realizacje są akceptowane pod warunkiem, że w innych fragmentach wypowiedzi występuje słowo/zapis wyjaśniający nazwę, np. *das Restaurant, Handy*.

Realizując drugą część podpunktu polecenia, zdający może uzasadnić tematykę w następujący sposób:

- pisze o swoich zainteresowaniach, które stanowiły powód napisania artykułu, np. *Ich interessiere mich seit langer Zeit fürs Reisen.*
- podaje informacje o wydarzeniu (np. opisuje przygodę, którą przeżył), np. *Wir organisieren in unserer Schule viele interessante Veranstaltungen und deshalb wollte ich darüber schreiben. / Während der Sommerferien habe ich ein fantastisches Abenteuer erlebt.*
- opisuje osobę, która zainspirowała go do napisania artykułu, np. *Im Artikel habe ich einen Wanderer beschrieben, denn er war wirklich originell. / Meine Oma hat mir eine interessante Geschichte aus ihrer Heimatstadt erzählt und das war das Thema meines Artikels.*

Spójnik „weil”, „denn” nie jest konieczny, jeżeli podany powód wskazuje na wybór tematyki artykułu, np. *In dem Artikel schrieb ich über Einkaufszentren. Das Thema ist sehr aktuell.*

Ich habe über Geschäfte geschrieben, denn neben meinem Haus liegt ein Supermarkt. (Jest uzasadnienie.) ALE: *Ich habe über Geschäfte geschrieben. Neben meinem Haus liegt ein Supermarkt.* (Brak uzasadnienia. To jest fakt.)

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie odnosi się do żadnej części tego podpunktu polecenia, np. *Das Thema des Artikels ist interessant.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Die Informationen waren schlecht. Der Artikel war sehr kurz. Der Wettbewerb fand zum ersten Mal statt.	Der Artikel ist über meinen Freund. Er wohnt auch hier. Mein Deutschlehrer heißt Andreas. Ich schrieb einen Artikel über ihn. Ich habe unsere Schule und ihre Umgebung beschrieben. Den Artikel schrieb ich eine Woche. Er ist über unsere Stadt.	Du weißt, dass ich viel lese. Deshalb schrieb ich in dem Artikel über meine Lieblingsbücher und Schriftsteller. Ich wohne im Stadtzentrum. Hier haben wir viele Probleme. Diese Probleme beschrieb ich in dem Artikel. Ich war einen Monat lang im Ausland. Ich habe in dem Artikel über meine Erinnerungen geschrieben. Ganz wichtig waren natürlich die Menschen, die ich kennengelernt habe.

- przedstaw okoliczności, w jakich poinformowano Cię o nagrodzie

5.3. Zdający przedstawia fakty z przeszłości [...].

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do okoliczności, w jakich poinformowany został o nagrodzie, np.

- pisze o sposobie przekazania informacji (rozmowa telefoniczna, list, wiadomość e-mail, itp.), np. *Ich bekam eine E-Mail über den Preis.* LUB
- określa miejsce, w którym dowiedział się o wygranej, np. *Ich war in die Redaktion eingeladen, wo ich über den Preis informiert wurde.* LUB
- informuje o czasie, gdy otrzymał informację, np. *Es war gerade Nachmittag, als ich die Information über den Preis bekommen habe.* LUB
- pisze o osobach towarzyszących mu w momencie otrzymania informacji o nagrodzie, np. *Ich habe mit meinem Bruder ferngesehen, da habe ich die Information über den Preis bekommen.* LUB
- opisuje sytuację, w której dowiedział się o wygranej, np. *Ich habe gerade gefrühstückt und im Radio habe ich die Nachricht über den Preis gehört. / Ich habe gerade eine Zeitung gelesen, ... / Ich war krank, habe die ganze Woche im Bett gelegen und plötzlich kam der Briefträger mit dem Geld.*

Akceptowane są również komunikatywne odpowiedzi, w których zdający:

- stosuje celowy zabieg stylistyczny, używając czasu teraźniejszego w znaczeniu przeszłości (*praesens historicum*), np. *Das war ein ganz normaler Tag, ich sitze in meinem Zimmer, plötzlich klingelt das Telefon. Und der Klassenlehrer sagt mir: Du bist der Beste und bekommst den Preis: 100 Euro.*

Jeżeli zdający pisze o tym, co dzieje się podczas nagradzania go, używając czasu przyszłego, ale z treści pracy wynika, że jest to sytuacja, która miała miejsce w przeszłości, to taka realizacja tego podpunktu polecenia jest akceptowana, ale kwalifikowana na poziom niższy (np. „odniósł się” zamiast „rozwinął”), np. *Ich werde mit meinem Bruder im Kino sein und gerade dort werde ich meinen Preis bekommen, ich werde glücklich sein.* („nie odniósł się” – brak elementu wskazującego na przeszłość), ALE: *Ich werde mit meinem Bruder im Kino sein und gerade dort bekam ich meinen Preis, ich werde glücklich sein.* (R → O).

Przedstawienie tylko opinii o nagrodzie, informacji o osobie/instytucji przekazującej wiadomość o nagrodzie, własnych emocji związanych z otrzymaniem informacji o nagrodzie nie jest realizacją tego podpunktu polecenia, ale jest traktowane jako element rozwijający, jeśli zdający odnosi się do okoliczności nagradzania go, np. *Ich finde den Preis klasse.* („nie odniósł się”). ALE: *Die Redaktion hat mir gemailt und mich über den Preis informiert. Das finde ich klasse.* („odniósł się i rozwinął”).

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający:

- pisze o wygranej bez wskazania na okoliczności, w których dowiedział się o niej, np. *Ich habe 1000 Euro gewonnen.*
- pisze o faktach, np. *Das Geld ist jetzt auf meinem Konto. Ich bekam natürlich vorher eine Information darüber.* (To nie są okoliczności, w jakich poinformowano o nagrodzie.)

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Ich bekam für den Artikel kein Geld. Ich schickte eine E-Mail. Ich weiß nicht, wer der Gewinner ist.	Die Redaktion hat mir eine Nachricht geschickt. Ich habe gewonnen. Das hat mir meine Mutter gesagt. Gestern habe ich eine Nachricht über den Gewinn erhalten.	Ich war überglücklich, als ich den Brief bekommen habe. In dem Brief fand ich die Benachrichtigung über den ersten Preis. Ich wollte es nicht glauben, aber nach einem Monat hat mich jemand von der Redaktion angerufen und über den Preis informiert. Dass ich den ersten Preis gewonnen habe, hat mir mein Klassenlehrer in der Schule gesagt. Er arbeitet nämlich bei der Lokalzeitung.

• **napisz, jak zareagowali Twoi rodzice na Twój sukces**

5.6. Zdający przedstawia opinie innych osób.

7.7. Zdający wyraża emocje (np. radość, niezadowolenie, zdziwienie).

Należy uznać każdą komunikatywną odpowiedź, w której zdający odnosi się do reakcji rodziców na swój sukces, np.

- opisuje działania/czynności, które rodzice podjęli w związku z informacją o odniesionym sukcesie, np. *Mein Vater gratulierte mir herzlich zum Preis und meine Mutter kochte meine Lieblingsspeise für mich. / An diesem Tag haben mir meine Eltern gratuliert und wir haben dann zusammen gefeiert.* LUB
- przedstawia emocje rodziców, np. *Meine Eltern sind zufrieden/überglücklich, dass ich so erfolgreich in dem Wettbewerb war. / Meine Eltern waren wirklich aufgeregt, dass ich so erfolgreich war.* LUB
- przedstawia opinie rodziców o odniesionym sukcesie, np. *Von Anfang an waren meine Eltern positiv eingestellt. Meine Artikel haben ihnen immer gut gefallen und der erste Preis war keine große Überraschung für sie. / Meine Eltern konnten nicht glauben, dass ich den ersten Preis bekam. Bisher wussten sie nicht, dass ich so gut schreiben kann.*

Akceptowane są również komunikatywne odpowiedzi, w których zdający:

- przedstawia reakcję jednego z rodziców, np. *Meine Mutter freute sich sehr über meinen Erfolg.*
- informuje o reakcji innych osób (nie rodziców) na odniesiony sukces. – Taka realizacja tego podpunktu polecenia jest akceptowana, ale kwalifikowana na poziom niższy (np. „odniósł się” zamiast „rozwinął”), np. *Meine Schulfreunde waren zufrieden und haben mir gratuliert. Die Mädchen haben mir gratuliert und vor Freude geweint.* („odniósł się”. Z kontekstu nie wynika, że chodzi o reakcję rodziców.)

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający podaje informację o nagrodzie i nie wskazuje na reakcję rodziców, np. *Der Preis ist überraschend hoch.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Der Preis war wirklich hoch. Die Information über den Preis bekam ich von meiner Mutter. Meine Eltern arbeiten lange an dem Artikel.	Meine Eltern freuen sich über meinen Preis. Als ich den Preis erhalten habe, haben meine Eltern mit mir gefeiert. Mein Vater war sehr überrascht.	Als ich den ersten Preis bekommen habe, waren meine Eltern natürlich zufrieden und wir haben zusammen im Restaurant gefeiert. Zuerst wollten meine Eltern nicht glauben, dass ich einen so interessanten Artikel schreiben konnte und den ersten Preis erhalten habe. Sie sind aber stolz auf mich. Mein Artikel hat meinen Eltern sehr gut gefallen. Sie haben mich dafür gelobt und waren überglücklich, dass ich den ersten Preis bekommen habe.

- poinformuj, na co przeznaczysz otrzymane pieniądze

5.8. Zdający opisuje intencje, [...] nadzieje i plany na przyszłość.

Należy uznać komunikatywne odpowiedzi, w których zdający informuje, na co przeznaczy otrzymane pieniądze, np.

- informuje o swoich intencjach, planach na przyszłość w powiązaniu z wygraną, np. *Ich möchte das Geld sparen. Ich brauche es für meinen neuen Computer.* LUB
- informuje o spełnieniu marzeń, swoich lub swoich bliskich, dzięki wygranej, np. *Endlich kann ich eine Weltreise machen. Früher hatte ich kein Geld dafür. / Meine Mutter träumt von einer neuen Tasche und jetzt habe ich Geld dafür.*

Akceptowane są również komunikatywne odpowiedzi, w których zdający:

- informuje, że nie wyda nagrody pieniężnej, ale uzasadnia swoją decyzję, np. *Ich bin sehr sparsam, deswegen gebe ich das Geld, das ich bekommen habe, nicht aus.*
- nie informuje w sposób jednoznaczny o przeznaczeniu nagrody (np. opisuje swoje wątpliwości związane z przeznaczeniem nagrody), np. *Ich habe wirklich viel Geld gewonnen und ich weiß noch nicht, was ich damit machen sollte.* („nie odniósł się”), ALE: *Heute habe ich noch keine Idee, was ich mit dem Geld machen sollte. Ich brauche doch so viele Sachen.* („odniósł się”) *Ich weiß noch nicht, was ich mit dem Preis mache, aber meine Freunde möchten ihre Sommerferien in Italien verbringen. Vielleicht fahre ich mit.* („odniósł się i rozwinął”).

Nie akceptuje się odpowiedzi, w której zdający nie odnosi się do tego podpunktu polecenia, np. *Ich möchte in Zukunft viel verdienen.*

nie odniósł się	odniósł się	odniósł się i rozwinął
Ich habe das Geld nicht. Ich weiß nicht, was ich mit diesem Geld mache. Ich habe nur 50 Euro gewonnen.	Das Geld gebe ich für meine nächste Reise aus. Mit dem Preis möchte ich den Führerscheinkurs bezahlen. Ich spare das Geld.	Ich brauche jetzt eine neue Trompete. Sie kostet viel Geld und ich möchte das Geld für die Trompete ausgeben. Ich weiß noch nicht genau, was ich mit dem Geld mache. Vielleicht fahre ich nächsten Monat ins Ausland. Da will ich meine Englischkenntnisse verbessern. Mein Computer ist kaputt. Ich muss noch etwas sparen, denn für dieses Geld kann ich mir den Computer nicht kaufen.

Spójność i logika wypowiedzi

W ocenie spójności bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu tekst funkcjonuje jako całość dzięki jasnym powiązaniom (np. leksykalnym, gramatycznym) wewnątrz zdań oraz między zdaniami/akapitami tekstu. W ocenie logiki wypowiedzi bierze się pod uwagę, czy i w jakim stopniu wypowiedź jest klarowna (np. czy nie jest jedynie zbiorem przypadkowo zebranych myśli).

2 p.	wypowiedź jest w całości lub w znacznej większości spójna i logiczna zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu
1 p.	wypowiedź zawiera usterki w spójności/logice na poziomie poszczególnych zdań oraz/lub całego tekstu
0 p.	wypowiedź jest w znacznej mierze niespójna/nielogiczna; zbudowana jest z trudnych do powiązania w całość fragmentów

Dodatkowe uwagi dotyczące spójności

1. W ocenie spójności należy rozważyć poziom spójności tekstu, zarówno na poziomie poszczególnych zdań, jak i całego tekstu, w stosunku do jego długości. Jedna bądź dwie usterki w dłuższym tekście to nie to samo, co jedna bądź dwie usterki w spójności w tekście bardzo krótkim. Nie należy jednak bezpośrednio przeliczać liczby usterek na odpowiednią liczbę punktów.
2. Zaburzenie spójności i/lub logiki może wynikać na przykład z:
 - braku połączenia tekstu piszącego z podanym początkiem, np.
Hallo Paul,
stell dir vor, bei einem Schreibwettbewerb unserer Lokalzeitung habe ich viel Geld gewonnen. Ich habe den besten Artikel geschrieben.
Ich möchte an einem Wettbewerb der Lokalzeitung teilnehmen.
 - braku połączenia między częściami tekstu; odwoływanie się do czegoś, co nie jest wcześniej wspomniane
 - nieuzasadnionego użycia czasowników w różnych czasach gramatycznych („przeskakiwania” z jednego czasu gramatycznego na inny)
 - błędów językowych i/lub ortograficznych, które powodują, że odbiorca gubi się, czytając tekst
 - poważnych zakłóceń komunikacji w tekście w wyniku błędów językowych
 - braku logiki w tekście, np. przytoczenia argumentu, który jest sprzeczny z ogólnie przyjętymi zasadami rozumowania (jeśli nie ma w pracy żadnego uzasadnienia/kontekstu, który tłumaczyłby taką właśnie realizację danego podpunktu).
3. Zdający nie musi realizować podpunktów polecenia w kolejności, w jakiej są wymienione w zadaniu. Sama zmiana kolejności nie może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
4. Brak podziału na akapity nie prowadzi automatycznie do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
5. Brak powiązania między rozwinięciem napisanym przez zdającego, a zdaniem wprowadzającym i/lub kończącym podanym w arkuszu może być podstawą do obniżenia punktacji za spójność i logikę wypowiedzi.
6. Jeżeli w pracy nie są zaznaczone żadne błędy w spójności/logice, należy przyznać 2 punkty w tym kryterium.

7. Jako usterki w spójności/logice egzaminator oznacza te fragmenty, w których gubi się, czytając tekst. Błędy językowe i ortograficzne mogą powodować zaburzenie spójności i logiki, ale wiele zależy od kontekstu wypowiedzi. Ten sam błąd może w mniejszym lub większym stopniu zaburzać zrozumienie tekstu. Może on wpływać na ocenę spójności i logiki i/lub przekazania komunikatu.
8. Błędy logiczne mogą często wynikać z niewystarczającego kontekstu w treści pracy, braku kluczowego elementu do uzasadnienia stwierdzenia, które samo w sobie jest sprzeczne z zasadami logiki.
9. Słowa napisane po polsku lub w języku innym niż język egzaminu egzaminator zaznacza jako błędy w spójności, jeśli w znacznym stopniu utrudniają zrozumienie komunikatu. Jeśli komunikacja nie jest zaburzona, podkreśla je jedynie jako błędy językowe.
10. Jeśli praca (lub jej obszerne fragmenty) jest w znacznej większości niespójna/niekomunikatywna/niezrozumiała dla odbiorcy, egzaminator może zaznaczyć całość pracy (lub dany fragment) „pionową falą” na marginesie i nie podkreślać poszczególnych zaburzeń. Jednocześnie w takiej pracy oznacza się błędy językowe i/lub ortograficzne.

Zakres środków językowych

W ocenie zakresu środków językowych bierze się pod uwagę zróżnicowanie struktur leksykalno-gramatycznych użytych w wypowiedzi.

2 p.	zadowalający zakres środków językowych; oprócz środków językowych o wysokim stopniu pospolitości w wypowiedzi występuje kilka precyzyjnych sformułowań
1 p.	ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są głównie środki językowe o wysokim stopniu pospolitości
0 p.	bardzo ograniczony zakres środków językowych; w wypowiedzi użyte są wyłącznie najprostsze środki językowe

1. Zadowalający zakres środków językowych odnosi się do środków leksykalno-gramatycznych, ujętych w zakresie struktur w *Informatorze*, których znajomości można oczekiwać od absolwenta szkoły ponadgimnazjalnej na poziomie B1.
2. Pod pojęciem „precyzyjne sformułowania” rozumie się wyrażanie myśli z wykorzystaniem słownictwa swoistego dla tematu i unikanie wyrazów oraz struktur o wysokim stopniu pospolitości, takich jak *miły*, *interesujący*, *fajny*. W precyzji wyrażania myśli mieści się również charakterystyczny dla danego języka sposób wyrażania znaczeń, np. stosowanie typowych dla danego języka związków wyrazowych oraz struktur gramatycznych precyzyjnie pasujących do danej sytuacji komunikacyjnej.

Poprawność środków językowych

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę błędy gramatyczne, leksykalne i ortograficzne oraz ich wpływ na komunikatywność wypowiedzi.

2 p.	• brak błędów • nieliczne błędy niezakłócające komunikacji lub sporadycznie zakłócające komunikację
1 p.	• liczne błędy niezakłócające komunikacji lub czasami zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy niezakłócające komunikacji
0 p.	• liczne błędy często zakłócające komunikację • bardzo liczne błędy czasami lub często zakłócające komunikację

W ocenie poprawności środków językowych bierze się pod uwagę orientacyjny stosunek liczby błędów do długości tekstu stworzonego przez zdającego (nie ma potrzeby liczenia wyrazów i błędów). „Liczne” błędy w przypadku tekstu bardzo krótkiego to nie to samo, co „liczne” błędy w przypadku tekstu dłuższego.

Sposób oznaczania błędów

Błędy oznacza się tylko w wypowiedzi zdającego, stosując oznaczenia podane w tabeli; nie oznacza się rodzaju błędu na marginesie.

rodzaj błędu	sposób oznaczania	przykład
błąd językowy (leksykalny, gramatyczny)	podkreślenie linią prostą	Marek <u>lubić</u> czekoladę.
błąd językowy spowodowany brakiem wyrazu	znak √ w miejscu brakującego wyrazu	Marek √ czekoladę.
błąd ortograficzny	otoczenie słowa kołem	Słońce (gżeje).
błąd językowy i ortograficzny w jednym słowie	podkreślenie linią prostą i otoczenie kołem	Słońce (<u>gzać</u>) w lecie.
błędy w spójności/logice	podkreślenie linią falistą	Założyłem kurtkę, <u>bo było gorąco.</u>

Błędy ortograficzne zmieniające znaczenie wyrazu są traktowane jako błędy językowe i oznaczane poprzez podkreślenie wyrazu linią prostą.

Nie oznacza się błędów interpunkcyjnych.

Usterki w spójności i logice występujące pomiędzy akapitami mogą być zaznaczane „pionową falą” na marginesie.

Uwagi dodatkowe

1. Wypowiedź jest oceniana na 0 punktów we wszystkich kryteriach, jeżeli jest
 - w całości nieczytelna (pod pracą zapisuje się „praca w całości nieczytelna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - całkowicie niezgodna z poleceniem (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niezgodna z poleceniem”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium) LUB
 - niekomunikatywna dla odbiorcy, np. w całości napisana fonetycznie (pod pracą zapisuje się „praca całkowicie niekomunikatywna”, a na karcie odpowiedzi zaznacza się 0 punktów w każdym kryterium).
2. Praca, która zawiera fragmenty odtworzone z podręcznika, zadania zawartego w arkuszu egzaminacyjnym lub innego źródła, w tym internetowego, lub przepisane od innego zdającego, jest uznawana za niesamodzielną.
3. Jeżeli praca zawiera fragmenty na zupełnie inny temat, wyuczone na pamięć lub fragmenty całkowicie nienawiązujące do polecenia, a jednocześnie zaburzające spójność i logikę tekstu, są one otaczane kołem i nie są brane pod uwagę przy liczeniu wyrazów i ocenie zakresu środków językowych i poprawności środków językowych.
4. Jeżeli za wypowiedź przyznano 0 punktów w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach przyznaje się również 0 punktów.
5. Jeżeli za wypowiedź przyznano 1 punkt w kryterium treści, we wszystkich pozostałych kryteriach można również przyznać maksymalnie po 1 punkcie.
6. Jeżeli wypowiedź zawiera 60 słów lub mniej, jest oceniana wyłącznie w kryterium treści. W pozostałych kryteriach przyznaje się 0 punktów. W takich pracach nie oznacza się błędów.
7. Słowa zapisane przy użyciu skrótów, np. *gn8* (*Gute Nacht*), *LG* (*Liebe Grüße*), należy oznaczyć jako błędy ortograficzne.
8. W ocenie poprawności środków językowych w wypowiedziach zdających ze stwierdzoną dysleksją nie bierze się pod uwagę błędów ortograficznych. Błąd ortograficzny zmieniający znaczenie wyrazu w pracy zdającego z opinią o dysleksji to błąd językowy. Jest on brany pod uwagę w ocenie poprawności językowej.
Zasady te obowiązują również w ocenie prac zdających z dysgrafią, dysortografią, afazją, z zaburzeniami komunikacji językowej, mózgowym porażeniem dziecięcym, a także prac zdających, którzy korzystali z pomocy nauczyciela wspomagającego oraz prac pisanych na komputerze.
9. Zdający może używać oryginalnej pisowni w obcojęzycznych nazwach geograficznych, nazwach obiektów sportowych, gazet, zespołów muzycznych, programów telewizyjnych, tytułach, pod warunkiem że podaje wyjaśnienie w języku egzaminu, tak aby informacja była komunikatywna dla odbiorcy. Z tekstu musi wynikać, że jest mowa o gazecie, filmie, grupie muzycznej itd. lub musi wystąpić określenie *Serie*, *Zeitschrift*, np. *die Serie* „*M jak miłość*”, *die Zeitschrift* „*Świat Dysku*”.
Jeżeli zdający podaje nazwę w języku innym niż zdawany i nie podaje objaśnienia, całe wyrażenie jest podkreślane linią prostą i traktowane jako jeden błąd językowy, np. *Ich lese Nowe Horyzonty* – 1 błąd językowy. Oprócz tego całe wyrażenie podkreślane jest linią falistą i traktowane jako błąd w spójności. Jeśli użycie tej nazwy jest kluczowe dla realizacji polecenia, ta informacja nie jest uwzględniana w ocenie treści.
10. Praca w brudnopisie jest sprawdzana, jeżeli słowo *Brudnopis* przekreślono i obok zostało napisane *Czystopis*.
11. Jeżeli zdający umieścił w pracy adnotację *ciąg dalszy w brudnopisie* i zakreślił, która część jest czystopisem, to ta część podlega ocenie.

Uwagi dotyczące zasad liczenia słów w wypowiedziach zdających

1. Liczone są słowa oddzielone spacją, np. *zu Hause* (2 słowa), *für die Arbeit* (3 słowa), *10. Januar 2012* (3 słowa), *1780* (1 słowo), *dreihundertsiebenundzwanzig* (1 słowo).
2. Jako jeden wyraz liczone są:
 - słowa łączone dywizem, np. *Rock-Hits*, *Wegwerf-Gesellschaft*
 - formy skrócone, np. *geht's*, *gibt's*
 - oznaczenia, symbole literowe, bez względu na liczbę liter, np. *SMS/sms*,
 - adres mailowy lub internetowy oraz numer telefonu.
3. Cyfry rzymskie traktuje się jak pozostałe cyfry i liczby, np. *XX* (1 słowo), *Wilhelm II.* (2 słowa).
4. Podpis *XYZ* nie jest uwzględniany w liczbie słów.
5. Nie uznaje się i nie uwzględnia w liczbie słów symboli graficznych używanych w Internecie (np. „buźki”).
6. Uwzględnia się w liczbie słów wyrazy w języku innym niż język egzaminu, np. *Ich lese Neue Horyzonty.* (4 słowa).